YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
21 päivänä kesäkuuta 2000 *

Asiassa C-514/99,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston osastopäällikkö R. Abraham, ulkoasiainministeriön jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja ulkoasiainministeriön tehtävään määrätty R. Loosli-Surrans, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen pääneuvonantaja D. Booss ja oikeudellisen yksikön virkamies G. Berscheid, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan päätös, jolla komissio kantajan mukaan kieltäytyi muuttamasta tai kumoamasta sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustuvassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla 23 päivänä heinäkuuta 1999 tehtyä päätöstään 1999/514/EY (EYVL L 195, s. 42),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón (esittelevä tuomari) ja R. Schintgen sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris ja F. Macken,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Ranskan tasavalta on yhteisöjen tuomioistuimeen 29.12.1999 jättämällään kanteella vaatinut EY 230 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan päätöksen, jolla komissio Ranskan tasavallan mukaan kieltäytyi muuttamasta tai kumoamasta sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden

tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustuvassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla 23 päivänä heinäkuuta 1999 tehtyä komission päätöstä 1999/514/EY (EYVL L 195, s. 42).

2 Ranskan hallituksen mukaan "tämä päätös ilmenee komission jäsen Byrnen 29.10.1999 antamasta tiedonannosta, jossa katsotaan, että tieteellisen ohjauskomitean samana päivänä antaman lausunnon perusteella ei ollut tarpeen 'tutkia uudelleen päätöstä poistaa brittiläisen naudanlihan tuontikielto', ja erityisesti komission jäsenten kollegion 17.11.1999 tekemästä päätöksestä vaatia Ranskan tasavaltaa noudattamaan päätöksen 99/514/EY mukaisia velvoitteitaan ja poistamaan tuontikiellon".

Tosiseikat

3 Sen jälkeen kun oli löydetty todennäköinen yhteys ihmisiin tarttuvan Creutzfeldt-Jakobin taudin erään muunnoksen ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa tuolloin laajalle levinneen nautaeläimen spongiformisen enkefalopatian (BSE) välillä, komissio teki 27.3.1996 tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojatoimenpiteistä päätöksen 96/239/EY (EYVL L 78, s. 47; jäljempänä tuontikieltopäätös), jolla se kielsi Yhdistynyttä kuningaskuntaa toimittamasta omalta alueeltaan toisiin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin muun muassa eläviä nautoja, naudanlihaa ja nautaperäisiä tuotteita.

4 Tämä päätös perustui EY:n perustamissopimukseen, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/425/ETY (EYVL L 224, s. 29), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaati-

mukset 17 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/118/ETY (EYVL 1993, L 62, s. 49), ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohtaan, sekä eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/662/ETY (EYVL L 395, s. 13), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY, ja erityisesti sen 9 artiklaan.

5 Tuontikieltopäätöksen 3 artiklassa määrättiin siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan olisi toimitettava komissiolle joka toinen viikko kertomus BSE:n torjumiseksi yhteisön säännösten ja kansallisten säännösten mukaisesti toteutetuista suojatoimenpiteistä.

6 Kyseisen päätöksen 4 artiklassa Yhdistynyttä kuningaskuntaa kehotettiin esittämään uusia ehdotuksia siitä, miten BSE:tä valvottaisiin sen alueella.

7 Tuontikieltopäätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa todettiin, että päätöstä olisi tarkasteltava uudelleen sen jälkeen kun kaikki päätöksessä mainitut seikat olisi tutkittu.

8 Neuvosto teki 16.3.1998 tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojatoimenpiteistä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta ja päätöksen 96/239/EY kumoamisesta päätöksen 98/256/EY (EYVL L 113, s. 32), jolla se poisti tuontikiellon ankarin edellytyksin tietyiltä Pohjois-Irlannissa teurastetuilta lihoilta ja lihatuotteilta (Export Certified Herds Scheme, vientiin tarkoitettujen karjojen varmentamisjärjestelmä).

9 Viennin uudelleenaloittamisesta tämän järjestelmän mukaisesti määrättiin päivämäärästä, jona naudanlihatuotteiden toimittamisen saa aloittaa vientiin tarkoitettujen karjojen varmentamisjärjestelmän (Export Certified Herds Scheme) mukaisesti neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla 29 päivänä toukokuuta 1998 tehdyllä komission päätöksellä 98/351/EY (EYVL L 157, s. 110).

10 Päätöksen 98/256/EY muuttamisesta 25.11.1998 tehdyllä komission päätöksellä 98/692/EY (EYVL L 328, s. 28) otettiin käyttöön periaate, jonka mukaan sallittiin nautaperäisten tuotteiden toimittaminen päivämäärään perustuvan vientijärjestelmän mukaisesti (Date-Based Export Scheme — DBES, jäljempänä DBES-tuotteet), muuttamalla päätöksen 98/256/EY 6 artiklaa. Kyseisen päätöksen 6 artiklan 5 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 98/692/EY, määrätään, että tarkastettuaan yhteisön tarkastuksilla kaikkien tämän päätöksen määräysten soveltamisen ja ilmoitettuaan tästä jäsenvaltioille komissio vahvistaa päivämäärän, jona kyseisten tuotteiden toimittaminen voidaan aloittaa.

11 Tämän määräyksen mukaisesti päätöksessä 1999/514/EY vahvistettiin täksi päivämääräksi 1.8.1999.

12 Ranskan tasavalta toimitti 1.10.1999 päivätyssä kirjeessä komissiolle Ranskan elintarviketurvallisuusviraston (jäljempänä AFSSA) 30.9.1999 antaman lausunnon, josta ilmenee, että viimeaikaiset tieteelliset löydökset sekä tosiasiallinen tilanne herättävät vielä kysymyksiä DBES-tuotteiden turvallisuudesta. Asiantuntijat vetoavat siinä muun muassa siihen, että naudat voivat sairastua kolmannellakin tavalla eikä ainoastaan kahdella jo tunnetulla tavalla eli ravinnon ja

perimän kautta. Ranskan tasavalta vaati, että tämä lausunto ja tiedot, joihin se perustuu, tutkittaisiin tieteellisessä ohjauskomiteassa.

13 Komissio toimitti kyseisen lausunnon tieteelliselle ohjauskomitealle pyytäen tätä vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1) Sisältyykö Ranskan viranomaisten toimittamiin lausuntoihin ja asiakirjoihin tieteellistä tietoa, epidemiologisia tietoja tai muita todisteita, joita tieteellinen ohjauskomitea ei ole ottanut huomioon?

2) Jos näihin asiakirjoihin sisältyisi tällaista tietoa tai tällaisia todisteita tai jos tieteellisellä ohjauskomitealla olisi käytettävissään tällaista uutta tietoa, edellyttäisikö se sitä, että olisi tutkittava uudelleen jokin tieteellisen ohjauskomitean neljästä lausunnosta, jotka koskevat välittömästi DBES-tuotteisiin liittyviä tieteellisiä perusteluja?

3) Kun otetaan huomioon edellä mainittuihin kysymyksiin annettavat vastaukset, vahvistaako tieteellinen ohjauskomitea kantansa, jonka mukaan DBES-ehdot ovat riittävät lihan turvallisuuden tai lihapohjaisten tuotteiden turvallisuuden kannalta, jos niitä noudatetaan asianmukaisesti?

14 Nämä kysymykset tutki ensin ryhmä, joka on erikoistunut tarttuvaan spongiformiseen enkefalopatiaan, eli tilapäinen työryhmä EST/ESB. Tämä tutki 14. ja 25.10.1999 pidetyissä kokouksissaan AFSSA:n lausunnon mutta ei päässyt yksimielisyyteen kysymyksistä, jotka komissio oli sille esittänyt.

15 Myös tieteellinen ohjauskomitea tutki 28. ja 29.10.1999 pidetyissä kokouksissaan tämän lausunnon ja komission kysymykset. Se korosti, että uusia tietoja oli jatkuvasti käytettävissä ja että sekä se että tilapäinen työryhmä EST/ESB tutkivat niitä kuukausittaisissa kokouksissaan. Se totesi, että nopeiden diagnosointitestien hyödyllisyys ei ollut uusi asia mutta että äskettäin kehitettyjä testejä ei ollut vielä arvioitu. Arviointi olisi monimutkaista, mutta se olisi asetettava etusijalle. Tutkittuaan BSE:hen liittyvät epidemiologiset tiedot Yhdistyneessä kuningaskunnassa lokakuun puoliväliin 1999 saakka se oli todennut, että taudin esiintyminen väheni edelleen eikä näin ollut syytä olettaa, että olisi olemassa uusi infektioaalto. Se katsoi tämän perusteella, että ei ollut mitään syytä tutkia uudelleen sen DBES:n perusteltavuuteen liittyviä päätelmiä. Se korosti sitä, että se, miten se arvioisi riskiä, riippui komission ja jäsenvaltioiden toimenpiteistä, joilla varmistettaisiin riskien poistamiseksi tai rajoittamiseksi ehdotettujen toimenpiteiden tarkka noudattaminen. Se korosti, että Ison-Britannian DBES-järjestelmän varmuus riippui läheisesti eläinjauhoista valmistettua ravintoa koskevan kiellon pysyttämisestä, 30 kuukauden säännöstä ja selvästä näytöstä, joka koskisi sitä, että taudin siirtymistä perimän kautta koskeva vaara oli vähentynyt pienimpään mahdolliseen. Lopuksi se katsoi, että Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet vähensivät Ison-Britannian DBES-tuotteista ihmisten terveydelle aiheutuvan vaaran ainakin samalle tasolle kuin muissa jäsenvaltioissa.

16 Samana päivänä kuin tieteellinen ohjauskomitea antoi lausuntonsa, eli 29.10.1999, Byrne antoi tiedonannon. Komission esittämän oikeudenkäyntiväitekirjelmän liitteenä olevan asiakirjan mukaan tiedonantoon sisältyivät muun muassa seuraavat kappaleet:

"I have only received the committee's report within the past half hour. You will appreciate, therefore, that I can only comment in general on its contents.

However, I can say that the committee has confirmed that there is no need to review the decision to lift the ban on UK beef exports. This follows a very thorough examination which focuses on the concerns raised by the French authorities.

From my preliminary reading of the report, I can say that it is comprehensive, reasoned and balanced.

The Committee's conclusions have been already sent to the European Parliament and I will deal with this matter in Parliament next week.

I have made contact this evening with representatives of both the French, British and German Governements.

I expect to have discussions early next week with both Mr. Nick Brown and Mr. Jean Glavany regarding the scientific committee's opinion.

Clearly, we all need a few days to reflect on the full implications. However, I am optimistic that all will see it as a very positive development in resolving the current difficulties. I am now confident that a rapid solution is in sight.

I believe that the French and German authorities should take stock of the Committee's opinion and lift their national restrictions on import of British beef. These restrictions are no longer necessary in the light of the safeguards in place. The safeguards in question were introduced on sound scientific advice. This advice has now been re-confirmed."

("Sain komitean lausunnon vasta puoli tuntia sitten. Ymmärtänette, että voin tästä syystä käsitellä sen sisältöä vain yleisellä tasolla.

Voin kuitenkin sanoa, että komitea on vahvistanut, että ei ole tarpeen tutkia uudelleen päätöstä poistaa Yhdistyneen kuningaskunnan naudanlihan tuontikielto. Tämä perustuu erittäin tarkkaan tutkimukseen, jossa on keskitytty Ranskan viranomaisten esittämiin seikkoihin.

Luettuani kertomuksen alustavasti voin todeta, että se on kattava, perusteltu ja tasapuolinen.

Komitean päätelmät on jo lähetetty Euroopan parlamentille, ja käsittelen asiaa parlamentissa ensi viikolla.

Olen ottanut tänä iltana yhteyttä Ranskan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Saksan hallituksen edustajiin.

Aion keskustella ensi viikon alussa sekä Nick Brownin että Jean Glavayn kanssa tieteellisen komitean lausunnosta.

On selvää, että me kaikki tarvitsemme pari päivää harkitaksemme kaikkia vaikutuksia. Uskon kuitenkin, että kaikki näkevät sen erittäin myönteisenä kehityksenä näiden vaikeuksien ratkaisemisessa. Olen nyt vakuuttunut siitä, että nopea ratkaisu on näköpiirissä.

Ranskan ja Saksan viranomaisten olisi mielestäni otettava komitean mielipide huomioon ja poistettava brittiläisen naudanlihan tuontia koskevat kansalliset rajoitukset. Nämä rajoitukset eivät ole enää tarpeen, kun otetaan huomioon

käytössä olevat varokeinot. Kyseiset varokeinot on otettu käyttöön pätevän tieteellisen lausunnon perusteella. Tämä lausunto on nyt vahvistettu.")

17 Koska Ranskan tasavalta ei poistanut tuontikieltoa, Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ja komissio neuvottelivat asiasta 2., 5., 12. ja 15.11.1999.

18 Komissio osoitti 17.11.1999 Ranskan tasavallalle EY 226 artiklassa tarkoitetun virallisen huomautuksen. Komissio totesi siinä muun muassa, että kyseinen jäsenvaltio ei ollut noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, koska se oli kieltäytynyt sallimasta yhteisön lainsäädännön mukaisen brittiläisen naudanlihan myynnin alueellaan 1.8.1999 jälkeen. Komissio vaati kyseisessä kirjeessä Ranskan hallitusta esittämään sille huomautuksensa 15 päivän kuluessa ja varasi itselleen oikeuden esittää niiden tutkimisen jälkeen perustellun lausunnon EY 226 artiklan nojalla.

Kannekirjelmä

19 Kanne on nostettu komission päätöksestä, sellaisena kuin se ilmenee Byrnen 29.10.1999 antamasta tiedonannosta ja komission jäsenten kollegion päätöksestä osoittaa Ranskan tasavallalle virallinen huomautus 17.11.1999, olla muuttamatta ja kumoamatta päätöstä, jolla brittiläisen naudanlihan tuontikielto oli poistettu 1.8.1999 lähtien (jäljempänä riidanalainen päätös).

20 Kantajan mukaan päätöksen ei voida katsoa olevan pelkkä vahvistava päätös, sillä Ranskan tasavalta lähetti AFSSA:n annettua 30.9.1999 lausuntonsa komis-

siolle uusia tieteellisiä tietoja, joihin AFSSA oli erityisesti nojautunut antaessaan kielteisen lausunnon tuontikiellon poistamisesta.

21 Kanneperusteita on kolme.

22 Kantaja vetoaa ensisijaisesti siihen, että komissio on loukannut varovaisuusperiaatetta, koska se ei ole ottanut huomioon kolmannen tarttumistavan mahdollisuutta eli "taudin siirtymistä horisontaalisesti tai eläinten välisen kontaktin kautta". Kun otetaan huomioon epävarmuus siitä, onko taudinaiheuttaja päässyt eläimen elimistöön tartunta-aikana, ei voida myöskään katsoa, että brittiläisten nautojen viennille asetetut kudoksia (liha, josta on poistettu luut ja jänteet) ja eläimen ikää (6—30 kuukautta) koskevat edellytykset antaisivat riittävät takeet kansanterveyden suojelemiseksi.

23 Kantaja vetoaa tämän jälkeen siihen, että komission noudattama menettely on ollut riittämätön, koska komissio ei ole ensinnäkään ottanut huomioon tilapäisessä työryhmässä EST/ESB esitettyjä vähemmistön mielipiteitä eikä myöskään AFSSA:n lausuntoa, päätöksen 1999/514/EY tekemisen ja AFSSA:n lausunnon antamisen jälkeen käytettävissä olleita uusia tieteellisiä tietoja eikä sitä, että pakollisia merkintöjä koskevat säännöt, joiden olisi pitänyt tulla voimaan 1.1.2000, ei ollut otettu käyttöön.

24 Lopuksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös on perusteltu riittämättömästi.

Oikeudenkäyntiväite

25 Komissio on esittänyt oikeudenkäyntiväitteen erillisellä asiakirjalla yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

26 Se vetoaa ensinnäkin siihen, että ei ole olemassa EY 249 artiklassa tarkoitettua komission päätöstä, ja korostaa, että kannekirjelmään ei ole liitetty päätöstä, vaikka EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklassa sitä edellytetään, ja että vaikka kyseessä olisi implisiittisen päätöksen olemassaoloa koskeva väite, sen toteen näyttäminen kuuluisi kantajalle.

27 Byrnen 29.10.1999 antama tiedonanto ei voi olla tällainen päätös. Byrne on ainoastaan esittänyt tieteellisen ohjauskomitean päätelmät eikä ole ottanut kantaa komission nimissä. Päätöksen 1999/514/EY muuttaminen olisi lisäksi edellyttänyt komitologiamenettelyn käyttämistä direktiivien 89/662/ETY ja 90/425/ETY mukaisesti. Tämän menettelyn mukaan komissio ei voi toimia yksin, vaan sen apuna on oltava pysyvä eläinlääkintäkomitea, joka koostuu jäsenvaltioiden ja siten myös Ranskan tasavallan edustajista.

28 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että virallisen huomautuksen lähettämistä koskeva päätös ei voi olla kumoamiskanteen kohteena.

29 Komissio väittää toiseksi, että kyseessä on menettelyn väärinkäyttö, ja korostaa, että vaikka Ranskan tasavallalla olisi ollut oikeus saada komissiolta päätös, kyseessä olisi todellisuudessa ratkaisun tekemisen laiminlyönti, ja asianomaisen

jäsenvaltion olisi pitänyt vaatia tämän väitetyn laiminlyönnin toteamista EY 232 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

30 Kolmas tutkimatta jättämistä koskeva perustelu koskee oikeussuojan tarpeen puuttumista. Päätös 1999/514/EY on näet ainoastaan aikaisempien päätösten soveltamista koskeva päätös, eikä Ranskan tasavalta vaadi näiden aikaisempien päätösten muuttamista.

31 Neljänneksi komissio korostaa, että vaikka kyseessä olisi ollut komission toimi, se olisi vahvistava toimi, joka on samansisältöinen kuin päätös 1999/514/EY. Tieteellisen ohjauskomitean lausunnossa vahvistettiin, että uusia seikkoja ei ollut. Vaikka niitä olisikin ollut, komission väitetyssä päätöksessä ainoastaan vahvistetaan aikaisempi päätös.

32 Lopuksi komissio väittää, että Ranskan tasavallan kehittämän keinotekoisen ajatusrakennelman ainoana tarkoituksena on välttää ongelma, joka päätöksestä 1999/514/EY nostettavan kanteen prekluusiosta on aiheutunut.

33 Kantajan mielestä oikeudenkäyntiväitettä ei voida hyväksyä.

34 Se väittää, että on olemassa päätös, jolla on kieltäydytty muuttamasta päätöstä 1999/514/EY, ja että olennainen kysymys arvioitaessa kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä on sen määrittäminen, onko toimitettu uusia tietoja. Kysymys siitä, ovatko toimitetut tiedot sellaisia, että niillä kyseenalaistetaan alun perin tehty päätös, on riidan asiasisältöön liittyvä seikka, jota ei pidä ottaa huomioon tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä arvioitaessa.

35 Se kiistää väitteen, jonka mukaan sen olisi pitänyt noudattaa direktiivien 89/662/ETY ja 90/425/ETY mukaista komitologiamenettelyä. Se korostaa EY 152 artiklassa kuvattua yhteistyön ja kansallisten ja yhteisön politiikkojen yhdenmukaistamisen tavoitetta, jolla pyritään varmistamaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu, ja muistuttaa, että direktiivin 89/662/ETY 9 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaan jäsenvaltio voi toteuttaa suojatoimenpiteitä. Kun ne on toteutettu, niistä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille, ja kyseisen direktiivin 9 artiklan 4 kohdan mukaan komission on tehtävä päätös asiaankuuluvaa menettelyä noudattaen.

36 Kantaja kiistää sen, että nostettu kanne olisi keinotekoinen, ja korostaa, että laskettiinpa määräajat miten tahansa, sillä oli 30.9.1999, jolloin AFSSA:n ensimmäinen lausunto annettiin, edelleen aikaa nostaa kumoamiskanne päätöksestä 1999/514/EY. Se, että se ei ole menetellyt näin, johtuu siitä, että se on halunnut noudattaa normaalia direktiivin 89/662/ETY mukaista menettelyä.

37 Oikeussuojan tarpeen osalta se katsoo, että on kiistatonta, että jäsenvaltiolla, joka on toimittanut uusia tieteellisiä tietoja, joiden se katsoo kyseenalaistavan komission päätöksen, on asiavaltuus nostaa kanne siitä, että komissio kieltäytyy muuttamasta alun perin tekemäänsä päätöstä näiden tieteellisten tietojen perusteella.

38 Kantaja kiistää lopuksi sen, että asianmukainen menettelytapa olisi ollut laiminlyöntikanteen nostaminen. Jotta kyseessä olisi laiminlyönti, edellytetään sitä, että toimielin on pidättynyt ottamasta kantaa. Tässä tapauksessa komissio on ottanut kantaa riidanalaisella päätöksellä, ja kanta on ilmaistu Byrnen 29.10.1999 antamalla tiedonannolla ja Ranskan viranomaisille osoitetulla virallisella huomautuksella.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jos yhteisöjen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen ratkaisemaan kannetta tai jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, yhteisöjen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä julkisasiamiestä kuultuaan.

40 Nyt käsiteltävä kanne on nostettu EY 230 artiklan nojalla, ja kyseisessä artiklassa määrätään, että yhteisöjen tuomioistuin tutkii yhteisön toimielinten antamien säädösten laillisuuden, suosituksia ja lausuntoja lukuun ottamatta.

41 Kanne on kantajan mukaan kohdistettu päätökseen, jolla on kieltäydytty muuttamasta päätöstä 1999/514/EY huolimatta kantajan mukaan uusista tiedoista, joita se on toimittanut komissiolle siitä, että on mahdollisesti olemassa kolmas tapa, jolla naudat saavat tartunnan, ja joilla kyseenalaistetaan päätöksen 1999/514/EY perusteltavuus.

42 Kieltäytymispäätös on kantajan mukaan implisiittinen, mutta se on ilmennyt Byrnen 29.10.1999 antamasta tiedonannosta ja siitä, että komissio lähetti 17.11.1999 virallisen huomautuksen.

43 On korostettava, että kyseisessä tiedonannossa, jonka sanamuodon vastaaja on esittänyt, Byrne on esittänyt hyvin yleisesti lyhennelmän tieteellisen ohjauskomitean lausunnosta ja ilmoittanut, että yhteisön viranomaisten ja niiden jäsenvaltioiden, joita ongelma koski, viranomaisten kesken käytäisiin todennäköisesti neuvotteluja.

44 Tällainen julistus ei ole komission kannanotto kantajan toimittamiin tietoihin. Byrne on näet ainoastaan esittänyt tieteellisen ohjauskomitean lausunnon ja ilmaissut toivovansa, että tiettyihin ongelmiin löydettäisiin ratkaisu.

45 Siihen ei siis voida katsoa sisältyvän sellaista komission päätöstä kieltäytyä muuttamasta päätöstä 1999/514, josta voitaisiin nostaa kumoamiskanne.

46 Virallisen huomautuksen lähettäminen 17.11.1999 osoittaa komission halun saada määrätyksi seuraamuksia päätöksen 1999/514/EY täytäntöönpanon laiminlyönnistä, mutta siinäkään ei voida tulkita ilmaistavan sellaista päätöstä kieltäytyä muuttamasta kyseistä päätöstä, josta voitaisiin nostaa kumoamiskanne.

47 Sitä, että ei ole olemassa tällaista komission kieltäytymistä koskevaa päätöstä, tukee sekin, että komissiolle ei ollut aikaisemmin esitetty päätöksen 1999/514/EY muuttamista koskevaa nimenomaista vaatimusta, vaan se oli ainoastaan vastaanottanut uusiksi väitettyjä tietoja, jotka saattaisivat muuttaa huomioon otettua oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin liittyvää asiayhteyttä.

48 Mikäli kantaja katsoi, että komissiolla olisi näiden tietojen toimittamisen perusteella ollut velvollisuus tehdä uusi päätös, sen olisi pitänyt noudattaa perustamissopimuksen mukaista laiminlyönteihin sovellettavaa menettelyä.

49 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Oikeudenkäyntikulut

50 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 2000.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti